

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11507

гр. София, 15.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 157 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА

като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20211110153085 по описа за 2021 година

Производството е образувано въз основа на искова молба с вх. № ***** на ***** срещу ***** и *****, с която е предявен иск за прогласяване за относително недействителен по отношение на ищеца на договор за дарение, обективиран в Нотариален акт № *****, с който ***** е дарила на ***** $\frac{1}{4}$ ид. ч. от недвижим имот, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***** по кадастралната карта и кадастралните регистри на *****, одобрени със Заповед № ***** на Изпълнителния директор на *****, с адрес: *****, *****, който самостоятелен обект се намира в сграда с идентификатор *****

В исковата си молба и в последващи уточнителни молби от 07.01.2022 г. и 13.10.2022 г. ищецът поддържа, че притежава по наследство и завещание $\frac{1}{2}$ ид. ч. от процесния имот и че ответниците са собственици на останалата $\frac{1}{2}$ ид. ч., като след смъртта на баща му ***** през м.02.2020 г. двете започнали да държат изцяло процесния имот, без да допускат ищеца до него. Излага твърдения, че с договор за дарение от 13.03.2020 г. ***** (преживяла съпруга на *****) дарила собствената си $\frac{1}{4}$ ид. ч. от имота на сестра си *****, макар и двете да знаели за извършеното в полза на ищеца завещание. Ищецът счита, че с така извършеното дарение се накърнява притежаваната от него идеална част и ответниците се опитват да го увредят, като намалят квотата му в съсобствеността до $\frac{1}{4}$ ид. ч.

С Разпореждане № ***** съдът е дал указания на ищеца да посочи кредитор на какво вземане е и спрямо кого, като с молба вх. № ***** ищецът е обосновал качеството си на кредитор с твърдения, че ответниците го лишават от ползването на процесния имот, поради което му дължат обезщетение за ползването съразмерно на притежаваната от него идеална част, като е направил искане и за осъждането им да му заплатят такова.

Подаден е отговор на исковата молба, в който ответниците са посочили, че процесният имот е предмет на делба в производство по гр. д. № ***** по описа на *****, в което страните следвало да докажат правата си на собственост. Уточнили са, че между страните е налице и висящо производство по гр. д. № ***** по описа на ***** относно претенциите на ищеца обезщетение за ползването, от което лишен.

С Определение № ***** съдът, след като е извършил служебна справка, е констатирал, че между същите страни, относно претенцията за заплащане на обезщетение за лишаване от ползването и лихва за забава, е образувано по-рано гр. дело № ***** по описа на *****, като двете производства са образувани по иски молби между едни и същи лица и касаят едно и също вземане, поради което е счел, че е налице основанието по чл. 126 ГПК за прекратяване на по – късно заведеното дело, а именно – настоящото, и го е прекратил. С това определение е приел още, че спорът, предмет на гр. дело № ***** по описа на *****, е преюдициален по отношение на настоящия, доколкото ищецът извеждат правата си на кредитор по иска с правно основание чл.135 ЗЗД именно от вземането за обезщетение за лишаване от ползването, поради което на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК е спрял на настоящото производство.

С частна жалба от 18.05.2022 г. ищецът е обжалвал горепосоченото определение в частта за спиране, като е посочил, че е предявил иска, тъй като било налице висящо делбено производство между страните по гр. д. № ***** по описа на *****, по което ответницата ***** се легитимираше като съсобственик на ¼ ид. ч. от процесния имот на основание договора за дарение и целта на ищеца била да я изключи като страна в делбеното производство, обявявайки договора за дарение за относително недействителен. Изложил е съображения, че именно настоящото производство е преюдициално за спора за делба и за обезщетението за ползване.

По частната жалба е постановено Определение № *****, в което ***** е приел, че качеството си на кредитор по Павловия иск ищецът ***** извлича от твърдения за това, че е придобил процесния имот в наследство по завещание и атакуваната сделка накърнявала наследствената му квота, а не с твърдения, че има вземане срещу тях за обезщетение за лишаване от ползване на недвижимия имот, което вземане е предмет на установяване в производството по гр. д. № ***** по описа на *****. Предвид изложеното съдът е счел, че липсва връзка на преюдициалност и е отменил определението на СРС за спиране на производството.

С Разпореждане № ***** е дал отново указания на ищеца да изложи твърдения за качеството си на кредитор с неудовлетворено вземане и за действие на длъжника, което го уврежда, като осуetyава или затруднява осъществяването на права на кредитора.

С молба от 13.10.2022 г. ищецът е направил уточнения, като отново е обосновал

качеството си на кредитор във връзка с производството по гр. д. № ***** по описа на *****, по което е предявил претенция за заплащане на обезщетение за ползването на процесния имот, от което е лишен от ответниците. Допълнил е, че с процесния договор за дарение ответницата ***** е игнорирала извършеното в полза на ищеца завещание, по силата на което е придобил $\frac{1}{2}$ ид. ч. от имота, като се е разпоредила в полза на ответницата ***** така, сякаш ищецът притежава $\frac{1}{4}$ ид. ч.

С определение № ***** и предвид задължителните мотиви на въззивната инстанция, изложени в Определение № ***** по в.ч.гр.д. № ***** по описа на *****, разглеждайки другите факти, сочени от ищеца относими към интереса от предявения иск, е приел, че не може да се извлече активната процесуална легитимация на ищеца, тъй като същият не обосновава качеството си на кредитор, притежаващ конкретно вземане спрямо ответника ***** – *****, и не се установява да има правен интерес от обявяване на договора за дарение за относително недействителен, тъй като не твърди да притежава вземане, което евентуално да бъде удовлетворено чрез принудително изпълнение върху $\frac{1}{4}$ ид. ч. от процесния имот, при връщането ѝ в патримониума на ответница ***** в отношенията ѝ с ищеца. Приел е още, че ищецът твърди да му е накърнено правото на собственост върху притежаваната от него идеална част върху процесния имот, поради което действителните му права могат да бъдат установени с иск за собственост или във висящото делбено производство, но не е и чрез иск по чл. 135 ЗЗД. Предвид изложеното, СРС е прекратил настоящото производство.

Срещу горепосоченото определение ищецът е депозирал частна жалба, в която отново е посочил, че е предявил иска, тъй като било налице висящо делбено производство между страните по гр. д. № ***** по описа на *****, по което ответницата ***** се легитимираше като съсобственик на $\frac{1}{4}$ ид. ч. от процесния имот на основание договора за дарение и целта на ищеца била да я изключи като страна в делбеното производство, обявявайки договора за дарение за относително недействителен. Изложил е съображения, че именно настоящото производство е преюдициално за спора за делба и за обезщетението за ползване и че именно тук следва да бъде установено, че ответницата ***** няма право на собственост върху процесния имот.

С Определение № ***** ***** е потвърдил прекратителното определение на СРС, като е приел, че ищецът в настоящото производство се опитва да заобиколи преклузията в делбеното производство, като оспори, респективно отрече процесуалната легитимация на ответницата ***** да участва в делбата, като обяви за относително недействителна сделката, с която тя се легитимира като собственик на съответната идеална част от имота. Изяснил е, че при уважаването на павловия иск се поражда единствено облигационен ефект, изразяващ се във възможността кредиторът

да насочи принудително изпълнение върху имот, който вече не е в патримониума на длъжника, само при наличието на друго притезателно право, респективно при валидно изпълнително основание, но не може да се стигне до отричане на правото на собственост на ответника, т.е. няма да се постигне търсената от ищеца защита на правото на собственост.

Срещу определението на ***** ищецът е депозирал частна касационна жалба от 15.08.2023 г., в която за пореден път е преповторил голяма част от твърденията си в предходните молби, като е допълнил, че има интерес именно в настоящото производство да бъде обявен за относително недействителен договорът за дарение, тъй като делбеният съд е счел, че настоящият спор е облигационен, поради което е отказал да спре производството по делба до разрешаването му.

С Определение № ***** е отменил определението на въззивния съд и потвърденото с него прекратително определение на СРС и е върнал делото на първата инстанция за продължаване на съдопроизводствените действия. В определението си ВКС е приел, че настоящият съд е сезиран с иск по чл. 135 ЗЗД, обосновавайки качеството си кредитор със вземане за обезщетение за лишаване от ползване на притежавани от него $\frac{1}{2}$ ид.ч от недвижим имот, което е предмет на гр.д. № ***** по описа на ***** С определението същото така е прието, че между двете производства е налице връзка на преюдициалност, която попада в приложното поле на чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК и е основание за спиране на настоящото дело по арг. от ТР № 2/2017 г. от 09.07.2019 г. по тълк. Дело № 2/2017 г. на ОСГТК на ВКС.

С оглед задължителната сила на приетото в горното определение относно предмета на делото и изводите за наличие на връзка на преюдициалност между настоящото производство и производството по гр.д. № ***** по описа на ***** в рамките на което е предявен иск за вземането за обезщетение, съдът отново с Разпореждане № ***** е предоставил поредна възможност на ищеца да заяви изрично с какво вземане обосновава качеството си на кредитор. В предоставения от съда срок с молба с вх. № ***** ищецът отново се легитимира като кредитор на ответниците с вземане за обезщетение за лишаване от ползване, за което е образувано гр.д. № ***** по описа на *****

От извършената служебна справка по гр.д. № ***** по описа на ***** се установява, че същото все още е висящо и към момента е спряно до приключване на производството по гр.д. № ***** по описа на *****

Предвид всичко изложено съдът намира, че производството по гр.д. № ***** по описа на ***** рамките на което е предявен иск за вземане на ищеца срещу ответниците за обезщетение за лишаване от правото му на ползване от съсобствен недвижим имот, и с което вземане ищецът обосновава качеството си на

кредитор спрямо ответниците в настоящото производство, респективно интереса си от воденето на настоящия иск с правно основание чл. 135 ЗЗД, е преюдициално по отношение на настоящото. В този смисъл в т.2 на ТР № 2/2017 г. от 09.07.2019 г. по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГТК на ВКС е дадено тълкуване, именно че е налице връзка на преюдициалност по смисъла на чл.229 ал.1 т.4 ГПК между производството по предявен от кредитора иск за вземането му и предявен иск по чл.135 ЗЗД за обявяване на относителна недействителност на извършени от длъжника действия, увреждащи кредитора. Ето защо съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 229, ал. 1, т. за спиране на настоящото производство до приключване на производството по гр.д. № ***** по описа на *****с влязъл в сила съдебен акт.

Така мотивиран и на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА производството по гр.д. № ***** по описа на СРС, I ГО, 157 състав до приключване на производството по гр.д. № ***** по описа на *****с влязъл в сила съдебен акт.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано в едноседмичен срок от връчването му на страните с частна жалба пред Софийски градски съд.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните.

ДА СЕ ИЗИСКА справка за етапа на гр.д. № ***** по описа на ***** към 15.09.2024 г.

Съдия при Софийски районен съд: _____